

ໂຮມສ້າງຕັ້ງນິມິດ - ເລກສີ່

ການຟື້ນຟູຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເກົ່າແກ່: ການຕໍ່ສູ້ວ່າດ້ວຍການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນໃນອັດເວັນຕົສົມ

Jeff Pippenger

2024-08-08

ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຕື່ອນໄວ້ວ່າໜ້າແລ້ວວ່າ “ຂັດແຍ້ງເກົ່າແກ່” ຈະຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນອີກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

“ໃນປະຫວັດສາດແລະຄຳພະຍາກອນ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັນລະນາເຖິງການຂັດແຍ້ງອັນຍາວນານທີ່ດຳເນີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງຄວາມຈິງແລະຄວາມຜິດພາດ. ການຂັດແຍ້ງນັ້ນຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ ສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວ ຈະເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກ. ຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເກົ່າໆຈະຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນມາອີກ ແລະທົດສະດີໃໝ່ໆຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ.” Selected Messages, book 2, 109.

ໂດຍບໍ່ຜິດພາດ

ຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເກົ່າແກ່ເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາຕານເພື່ອບ່ອນທຳລາຍບົດບາດຂອງໂຮມສະໄໝໃໝ່, ເພາະວ່າໂຮມພາບາໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນຜູ້ສະຖາປະນານິມິດ.

ມີຫຼາຍຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຈິງໃນປະຫວັດຂອງອາດເວັນຕົສົມ.

ປະການທຳອິດຄືຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງລະຫວ່າງພວກໂບຣເທສແຕນກັບພວກມົນເລໂຣຕ໌

ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພູມບຸກເບີກ ປີ 1843. ຂໍ້ອ້າງອີງພຽງປະການດຽວໃນແຜນພູມບຸກເບີກອັນສັກສິດ ປີ 1843, ຊຶ່ງ “ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ,”

ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງຄວາມຈິງທາງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ

ກໍແມ່ນການສະແດງເຖິງຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌ກັບພວກໂບຣເທສແຕນໃນຍຸກນັ້ນ.

ພວກໂບຣເທສແຕນໄດ້ລະບຸ “ພວກຜູ້ບໍ່ນັບຮຽນໃນໝູ່ຊາດຂອງເຈົ້າ” ໃນດານເອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 14 ວ່າແມ່ນ Antiochus Epiphanes, ໃນຂະນະທີ່ພວກມົນເລໂຣຕ໌ຮູ້ວ່ານັ້ນແມ່ນໂຮມ.

“164 ການຕາຍຂອງ Antiochus Epiphanes, ຜູ້ຊີ້ແນ່ນອນວ່າ

ບໍ່ໄດ້ລົງຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້ານາຍເໜືອເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ, ເນື່ອງຈາກວ່າທ່ານໄດ້ຕາຍມາແລ້ວ 164 ປີ

ກ່ອນທີ່ເຈົ້ານາຍເໜືອເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍຈະປະສູດ.” 1843 Pioneer Chart.

ຕໍ່ມາໄດ້ມີການໂຕ້ແຍ້ງກັນລະຫວ່າງ James White ແລະ Uriah Smith

ກ່ຽວກັບການລະບຸຕົວຕົນທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ “ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ” ໃນພຣະທຳດານເອນ ບົດທີ 11. James

ຖືກຕ້ອງໃນການລະບຸວ່າ “ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ” ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີທ້າຍຂອງດານເອນ 11 ແມ່ນ Rome

ຂອງສັນຕະປາບາ, ຫຼັກການທີ່ຂ້ອຍເອີ້ນວ່າ Rome ສະໄໝໃໝ່. Smith ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ “ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ”

ໃນດານເອນ ບົດທີ 11, ຂໍ້ 36 ແມ່ນ France ທີ່ບໍ່ເຊື່ອວ່າມີພຣະເຈົ້າ.

“ຂໍ້ 36. ແລະກະສັດນັ້ນຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ

ແລະຍົກຍ້ອງຕົນເອງເໝືອນພະທຸກອົງ,

ແລະຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳອັນປະຫລາດຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າແຫ່ງພະທັງຫຼາຍ,

ແລະຈະລະເລີຍຈົນກວ່າຄວາມຟື້ນຟູຈະສຳເລັດ; ເພາະວ່າສົງຄົມກຳນົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນຈະຕ້ອງສຳເລັດ.”

“ກະສັດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນທຶນີ້ ບໍ່ອາດໝາຍເຖິງອຳນາດດຽວກັນກັບທີ່ກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງຫຼ້າສຸດ; ກ່າວຄື ອຳນາດສັນຕະປາບາ; ເພາະລາຍລະອຽດທີ່ລະບຸໄວ້ຈະບໍ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃຫ້ອອກຄ່ອງກັບອຳນາດນັ້ນໄດ້.”

Uriah Smith, Daniel and Revelation, 292.

ສະມິດໄດ້ເຊກ "ການຕົກລົງສ່ວນຕົວ" ຂອງຕົນເອງເມື່ອລາວກ່າວວ່າ,
"ກະສັດທິຖືກນຳເຂົ້າມາໃນທຶນຈະບໍ່ສາມາດໝາຍເຖິງອຳນາດດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼ້າສຸດ; ຄື,
ອຳນາດສັນຕະປາປາ; ເພາະວ່າລາຍລະອຽດຈະບໍ່ສອດຄ່ອງກັນຖ້ານຳໄປໃຊ້ກັບອຳນາດນັ້ນ."
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຜິດພາດ, ແລະໃນທາງໄວຍາກອນແລ້ວ ການນຳເອົາຂໍ້ສະເໜີຂອງມະນຸດມາໃຊ້ເພື່ອ
ປະຕິເສດໂຄງສ້າງທາງໄວຍາກອນອັນແຈ້ງຊັດຂອງຂໍ້ພຣະຄຳຕອນນັ້ນເປັນການບໍ່ຖືກຕ້ອງ.
ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ກ່າວວ່າ "ແລະ ກະສັດ" ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກະສັດທິກຳລັງຖືກລະບຸນັ້ນເປັນກະສັດອົງດຽວກັນກັບກະສັດ
ທິຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້າ. ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດໆກ່ຽວກັບກະສັດອົງໃໝ່, ແລະ ສະມິດກໍຍືນຍັນວ່າ
"ອຳນາດດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼ້າສຸດ" ນັ້ນແມ່ນ "ອຳນາດສັນຕະປາປາ."
ລາວຍອມຮັບໃນໜັງສືຂອງລາວວ່າ
ຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ທີ່ສາມສືບເອົາໄປຈົນເຖິງຂໍ້ທີ່ສາມສືບຫ້າແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາປາ,
ແລະເມື່ອບໍ່ມີຫຼັກຖານທາງໄວຍາກອນໃດໆທີ່ລະບຸກະສັດອົງໃໝ່ໃນຂໍ້ທີ່ສາມສືບຫົກ, ລາວກໍພຽງແຕ່ຕົກຖຽງວ່າ
ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຕາມຫຼັງຂໍ້ທີ່ສາມສືບຫ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ.
ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງເຊກຄວາມເຫັນຂອງລາວກ່ຽວກັບຜຣັ່ງເຂົ້າໄປ.

ເມື່ອ Smith ກ່າວເຖິງຂໍ້ທີ່ສີ່ສິບ,
ພື້ນຖານຄຳພະຍາກອນທີ່ບົກຜ່ອງຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການຕົກລົງສ່ວນຕົວຂອງຕົນ
ບັງຄັບໃຫ້ລາວຕ້ອງລະບຸສົງຄາມສາມຝ່າຍ, ຊຶ່ງຕາມຂໍ້ຄຳຕອບຂອງລາວໄດ້ລະບຸກະສັດແຫ່ງທີ່ຕັ້ງແມ່ນ
Egypt, ຜູ້ທີ່ໃນຂັ້ນນີ້ "ຜັກດັນ" ຕໍ່ຕ້ານ France, ແລະ Turkey ນັ້ນລາວລະບຸວ່າເປັນກະສັດແຫ່ງທີ່ເໝາະ
ຜູ້ຊຶ່ງຍົກມາຕໍ່ຕ້ານ France ເຊັ່ນກັນ.
ການຕົກລົງສ່ວນຕົວຂອງມະນຸດທີ່ເພີ່ມເຂົ້າມານັ້ນໄດ້ສ້າງແບບຈຳລອງຄຳພະຍາກອນອັນໜຶ່ງ ທີ່ນຳໃຫ້ Smith ລະບຸ
Armageddon ແບບຕາມຕົວອັກສອນ, ບ່ອນທີ່ Turkey ເຄືອນທັບໄປຍັງ Jerusalem,
ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການປົດສົນແຫ່ງເວລາທົດລອງຂອງມະນຸດ ເມື່ອ Michael ລຸກຂຶ້ນ.
ໃນປະຫວັດສາດຂອງ Adventism ໄດ້ມີບັນຫຼາຍເຫຼັ້ມຖືກຂຽນຂຶ້ນໂດຍຖືກຕ້ອງ
ເພື່ອລະບຸຄວາມຜິດພາດຂອງການນຳຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ໄປໃຊ້ເຊັ່ນນັ້ນ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຄວາມນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພິຈາລະນາຜົນທີ່ເກີດຈາກການຕົກລົງສ່ວນຕົວຂອງ Uriah Smith,
ແຕ່ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ຕິດຕາມມາເມື່ອລາວເລີ່ມສົ່ງເສີມການຕົກລົງສ່ວນຕົວນັ້ນ; ເພາະເມື່ອ
James White ຄັດຄ້ານທັດສະນະອັນຜິດພາດຂອງລາວ ມັນຈຶ່ງກາຍເປັນແນວໜຶ່ງອັນຂອງຂໍ້ຂັດແຍ້ງໃນ
Adventism ທີ່ການລະບຸຕົວຕົນຂອງ Rome
ຢ່າງຖືກຕ້ອງໄດ້ຖືກໃຈມຕິໂດຍການນຳໄປປະຍຸກໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດ.

ຍັງມີການຕົກຖຽງອັນຍືດເຍືອເປັນເວລາຍາວກ່ຽວກັບ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ໃນພຣະທຳດານເຮືອນ,
ເມື່ອອັດເວນຕິດແຫ່ງລາວໂອດໄຊຍໄດ້ຮັບເອົາທັດສະນະຂອງໂປຣແຕສຕັງທີ່ເປັນການຫຼົງເຊື້ອ, ໂດຍລະບຸວ່າ
"ການຖວາຍປະຈຳວັນ"
ໃນພຣະທຳດານເຮືອນແມ່ນການປະກອບພັນທະກົດໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດ,
ຊຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວວ່າ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ"
ເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມນອກຄຣິດ.

"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ 'ການປະຈຳວັນ' (ດານເຮືອນ 8:12) ວ່າ ຄຳວ່າ 'ເຄື່ອງບູລຸກ'
ເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍບັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມເດີມ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ບໍ່ທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິ
ພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບຍັງດຳລົງຢູ່ ກ່ອນປີ 1844,
ເກຣັບທຸກຄົນເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'ການປະຈຳວັນ';
ແຕ່ໃນຄວາມສັບສົນນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ທັດສະນະອື່ນໆ ໄດ້ຖືກຍອມຮັບເອົາ,

ແລະຄວາມມັດມົກກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ. ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບນັບແຕ່ປີ 1844, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ.” Early Writings, 74.

ໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານ, ໃນປີ 1989, ເມື່ອຫົກຂ້າມຮະຄຳພິສູດທ້າຍຂອງດານເຮອນ ບົດ 11 ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ, ໃນເວລານັ້ນກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອຈຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນໂຮມັນຄາທອລິກແຫ່ງສັນຕະປາປາ, ດັ່ງທີ່ James White ເຄີຍລະບຸໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນການໂຕ້ແຍ້ງຂອງລາວກັບ Uriah Smith. White ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການ “ບັນທຶກຕໍ່ບັນທຶກ” ເມື່ອລາວໄດ້ກ່າວໂຕ້ຕອບຕໍ່ຄວາມຜິດພາດໃນເຫດຜົນຂອງ Smith. White ໄດ້ໃຫ້ຖຽງວ່າ ຖ້າອຳນາດສຸດທ້າຍທຶກິນນຳສະເໜີໃນດານເຮອນ ບົດ 2, ແລະອຳນາດສຸດທ້າຍທຶກິນນຳສະເໜີໃນດານເຮອນ ບົດ 7, ແລະອຳນາດສຸດທ້າຍທຶກິນນຳສະເໜີໃນດານເຮອນ ບົດ 8 ລ້ວນແຕ່ເປັນໂຮມ, ແລ້ວຕາມແນວພະຍານສາມສາຍ ອຳນາດຜູ້ທີ່ມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນໃນດານເຮອນ ບົດ 11 ກໍແມ່ນໂຮມ, ບໍ່ແມ່ນຕາມຄຳອ້າງຂອງ Smith ທີ່ວ່າເປັນ Turkey.

ການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1989 ໄດ້ຖືກປະເຊີນ ໃນໄມ່ດົນຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ດ້ວຍຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງກ່ຽວກັບໂຢເຮອນບົດທຳອິດ. ໃນຫຳຂໍ້ທຳອິດນັ້ນ ພະຍານສອງປະການ—ປະການທຳອິດຈາກບັນດາຊົວອາຍຸ ແລະຕໍ່ມາຈາກແມງໄມ້—ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການທຳລາຍຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ທີ່ໂຮມໄດ້ນຳມາເທິງອັດເວັນຕົກ. “ພວກຂີ້ເຫຼົ້າ” ໃນຄຳພະຍາກອນ ຕາມອິດສະຢາ ແມ່ນ “ພວກຄົນເຢາະເຢື້ຍຜູ້ປົກຄອງເຢຣູຊາເລັມ.” ພວກເຂົາຕົນຂຶ້ນໃນຊົວອາຍຸທີສີ່ ແລະເປັນຊົວອາຍຸສຸດທ້າຍ. ການທຳລາຍຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປນັ້ນເປັນການທຳລາຍທາງວິນຍານ ເພາະວ່າມັນກຳລັງກ່າວເຖິງເຢຣູຊາເລັມແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະນັບແຕ່ການກະບົດໃນປີ 1863 ເປັນຕົ້ນມາ ລາວເຊເວັນທ໌-ເດ ອັດເວັນຕົສ ຜ່າຍລາໂອດິກຍ ໄດ້ດຶມຊຶມເຂົ້າໄປໃນຄຳສອນຂອງໂຮມຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.

ພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວ ຊຶ່ງມາເຖິງໂຢເຮອນ ບຸດຂອງເປທູເຣອນ. ທ່ານຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສັງເກດ, ແລະຊາວແຜ່ນດິນທັງປວງເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຫຼັກຟ້າງ. ສັງເກດເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພວກທ່ານ ຫລືໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານບໍ? ຈົ່ງບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ, ແລະໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານບອກແກ່ລູກຫລານຂອງເຂົາ, ແລະແກ່ຄົນອື່ນຊົວອາຍຸໜຶ່ງ. ສັງເກດຝັງຕັກແຕນກັດແຫ່ງກິນເຫລືອໄວ້ ຝັງຕັກແຕນກັກິນເສຍ; ແລະສັງເກດຝັງຕັກແຕນກິນເຫລືອໄວ້ ຝັງແມງກັດກິນກັກິນເສຍ; ແລະສັງເກດຝັງແມງກັດກິນກິນເຫລືອໄວ້ ຝັງຕົວອ່ອນກັກິນເສຍ. ພວກຂີ້ເຫລົ່າເອີຍ, ຈົ່ງຕົ້ນຂຶ້ນແລະຮ້ອງໄຫ້, ບັນດາຜູ້ດຶມເຫລົ່າອະງຸ່ນທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຄຳຄວນ, ເພາະເຫລົ່າອະງຸ່ນໃໝ່ໄດ້ຖືກຕັດຂາດໄປຈາກປາກຂອງພວກທ່ານ. ໂຢເຮອນ 1:1–5.

ຫຼັງຈາກອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກພັງທະລາຍລົງ ກໍເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກັນວ່າຝົນປາຍໄດ້ເລີ່ມ “ຝົນລົງ” ໃນເວລານັ້ນ ແລະວ່າຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃນ Habakkuk ບົດ 2 ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສຳເລັດໃນປະຫວັດສາດ Millerite ກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນອີກຄັ້ງ. ຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບວິທີວິທານທາງຄຳພະຍາກອນທຶກິນຕ້ອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ເທິງຍາມເຜົາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈະຕັ້ງຕົນຢູ່ເທິງຫໍຄ່ອຍ ແລະຈະຄອຍເບິ່ງວ່າ ພຣະອົງຈະກ່າວອັນໃດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດເມື່ອຖືກຕິຕອນ. ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ຊັດແຈ້ງລົງເທິງແຜ່ນຈາລຶກ ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອຳນວຍຈະແລ່ນໄດ້. ເພາະວ່ານິມິດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນບັນຍາຍມັນຈະກ່າວ ແລະຈະບໍ່ມີສາ; ເຖິງແມ່ນມັນຊັກຊ້າ ກໍຈົ່ງຄອຍຖ້າມັນເຖິງ; ເພາະວ່າມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຈົດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຈອງຫອງນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຢູ່ໃນຕົວເຂົາ: ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະເຂົາລ່ວງລະເມີດໂດຍເຫຼືອອະງຸ່ນ, ເຂົາເປັນຄົນຈອງຫອງ ບໍ່ຢູ່ນັ້ງທີ່ບ້ານ, ຜູ້ທີ່ຂະຫຍາຍຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນໃຫ້ກວ້າງດັ່ງແດນມໍລະນາ, ແລະເປັນດັ່ງຄວາມຕາຍ

ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ; ແຕ່ກວາດຮວບຮວມບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດເຂົ້າມາຫາຕົນ
ແລະສະສົມບັນດາຊົນທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ຕົນ. ຮາບາກຸກ 2:1–5.

ການທົດລອງໃນຮາບາກຸກບົດທີສອງເປັນປະເພດລ່ວງໜ້າຂອງການທົດລອງແຫ່ງຂະບວນການຂອງໜຶ່ງແສນ
ສິໝົນສິໝັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອທຸດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອຳນາດໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແບດໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001. ແລ້ວການໂຕ້ຖຽງໜຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັດເວນຕິດຊຶ້ງຖືກເປັນ
ຕົວແທນໄວ້ໃນແຜນພັງບຸກເບີກປີ 1843, ແລະຜູ້ທີ່ໃນຮາບາກຸກ “ລ່ວງລະເມີດໂດຍເຫຼັກແດງ” ແລະຜູ້ທີ່ເປັນ
“ຄົນຂີ່ເຫຼັກ” ໃນໂຢເອນ ຜູ້ຊົງເວລານັ້ນ “ຕົນຂຶ້ນ” ພຽງແຕ່ເພື່ອໃຫ້ “ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່” ຖືກຕັດອອກຈາກ “ບາກ”
ຂອງພວກເຂົາ.

ຄຳພາສາເຮັບເຮື້ວ “reproved” ໃນຂໍ້ທີໜຶ່ງ ໝາຍເຖິງ “ໂຕ້ຖຽງກັບ”. ຂໍ້ໂຕ້ຖຽງທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຍາມ
Millerite ນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພັງບຸກເບີກປີ 1843 ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນໃນເດືອນພຶດສະພາ ຄ.ສ.
1842 ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມການຊົງເຮັດໃຫ້ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນຈິງ. ຊົນກຸ່ມໜຶ່ງ
ຜູ້ດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ
ກຳລັງຢູ່ໃນການໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບຂ່າວສານຄວາມຈິງປະຈຸບັນທາງຄຳພະຍາກອນສຳລັບຊ່ວງເວລານັ້ນ
ກັບອີກຊົນກຸ່ມໜຶ່ງຜູ້ລ່ວງລະເມີດໂດຍເຫຼັກອະງຸ່ນ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືຄົນເມົາຂອງໂຢເອນ
ຜູ້ຕົນຂຶ້ນມາແລ້ວພົບວ່າເຫຼືອອະງຸ່ນ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຳສອນ ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກບາກຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຄືຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອີມໃນເອຊາຍາ ຜູ້ປົກຄອງເຢຣູຊາເລັມ
ແລະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໜັງສືທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້.

ວິບັດແກ່ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫອງ, ແກ່ບັນດາຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອີມ,
ຜູ້ຊົງຄວາມງາມອັນຮຸ່ງໂຮດຂອງເຂົາເປັນດອກໄມ້ທີ່ກຳລັງຫຼົ່ວໂຫຍ,
ອັນຢູ່ເທິງຫົວແຫ່ງຫຸບເຂົ້າອັນອຸດົມສົມບູນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ພ້ອມແພ້ແກ່ເຫຼືອອະງຸ່ນ! ເບຶ້ງແມ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີລົດເດດແລະເຂັ້ມແຂງ, ຊຶ່ງດັງພາຍລຸກເຫັບແລະລົມພາຍອັນທຳລາຍ,
ດັງນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງນ້ຳອັນມີກຳລັງທະລັກລົນອອກ, ຈະຊົງໂຍນລົງສູ່ແຜ່ນດິນດ້ວຍພຣະຫັດ.
ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫອງ, ບັນດາຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອີມ, ຈະຖືກຢຽບຢຳໄວ້ໃຕ້ຕົນ....
ຈົ່ງຢຸດນັ້ງແລະປະຫລາດໃຈ; ຈົ່ງຮ້ອງອອກ, ແລະຮ້ອງໄຫ້: ເຂົ້າເມົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເມົາດ້ວຍເຫຼືອອະງຸ່ນ;
ເຂົ້າໂຊເຊ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂຊເຊດ້ວຍເຫຼັກແຮງ.... ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ,
ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຄົນເຍາະເຍີ້ຍ, ຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນນີ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ.
ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຫລົງເທິງພວກທ່ານຊຶ່ງວິນຍານແຫ່ງການຫລັບສະໜຶດ,
ແລະໄດ້ຊົງບົດຕາຂອງພວກທ່ານ: ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະບັນດາຜູ້ນຳຂອງພວກທ່ານ,
ຄືບັນດາຜູ້ເຫັນນິມົດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປົກຄຸມເຂົ້າໄວ້.
ແລະນິມົດທັງໝົດໄດ້ກາຍເປັນແກ່ພວກທ່ານເໝືອນດັ່ງຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້,
ຊຶ່ງມະນຸດນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂວັງວອນ, ຈົ່ງອ່ານນີ້ເດ”; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ,
“ຂ້ານ້ອຍອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະມັນຖືກປະທັບຕາໄວ້.” ແລະໜັງສືນັ້ນຖືກນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຮູ້
ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂວັງວອນ, ຈົ່ງອ່ານນີ້ເດ”; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຮູ້” ອີຊາຍາ
28:1–3, 14; 29:9–12.

ຂໍ້ໂຕ້ຖຽງໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ ລະຫວ່າງພວກຂໍ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອີມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນ
ພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ຖືກຊີ້ບອກຢ່າງຈົ່ງແຈ້ງວ່າເປັນຂໍ້ໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງທຽບ
ກັບວິທີການທີ່ຜິດພາດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງເອຊາຍາ, ເພາະເອຊາຍາໄດ້ຊີ້ວ່າ ວິທີການແບບ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ”
ນັ້ນເອງ ເປັນສາເຫດໃຫ້ພວກຂໍ້ເມົາສະດຸດ ແລະເຂົ້າໄປໃນພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ຫຼົງຜິດເພາະເຫຼືອອະງຸ່ນ, ແລະເຊື່ອອອກນອກທາງເພາະເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ;
ປະໂລຫິດແລະຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຫຼົງຜິດເພາະເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ, ພວກເຂົາຖືກເຫຼົ້າກິນກິນໄວ້,

ພວກເຂົາເຊື່ອອອກນອກທາງເພາະເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ; ພວກເຂົາຜິດພາດໃນນິມິດ,
ພວກເຂົາສະດຸດໃນການພິພາກສາ. ເພາະບັນດາໂຕະທັງປວງເຕັມໄປດ້ວຍອາເມັນແລະຄວາມໂສໂຄກ,
ຈົນບໍ່ມີບ່ອນໃດສະອາດເລີຍ. ພຣະອົງຈະສອນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໃດ? ແລະຈະໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຄຳສອນ?
ແກ່ພວກທີ່ຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນແລ້ວ, ແລະຖືກແຍກອອກຈາກອົກນັ້ນແລ້ວ. ເພາະວ່າຂັ້ນຕົ້ນຕ້ອງຢູ່ເທິງຂັ້ນຕໍ່ມາ,
ຂັ້ນຕົ້ນເທິງຂັ້ນຕໍ່ມາ; ແນວເທິງແນວ, ແນວເທິງແນວ; ນັ້ນອ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະນັ້ນອ້ອຍໜຶ່ງ;
ເພາະພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນັ້ນດ້ວຍຮົມປາກທຶດຂັດ ແລະດ້ວຍພາສາອື່ນ.
ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ນັກການພັກຜ່ອນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໃຫ້ຄົນອ່ອນເພຍໄດ້ພັກຜ່ອນ;
ແລະນັກຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ”: ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ. ແຕ່ພຣະທັ່ງຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ
ຂັ້ນຕົ້ນເທິງຂັ້ນຕໍ່ມາ, ຂັ້ນຕົ້ນເທິງຂັ້ນຕໍ່ມາ; ແນວເທິງແນວ, ແນວເທິງແນວ; ນັ້ນອ້ອຍໜຶ່ງ,
ແລະນັ້ນອ້ອຍໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ ແລະຫຼາຍຫຼັງລົງ, ແລະແຕກຫັກ, ແລະຕົກບ່ວງແຮວ,
ແລະຖືກຈັບ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງຟັງພຣະທັ່ງຂອງພຣະຢາເວ, ພວກທ່ານຜູ້ຍາະເຍີ້ຍ,
ຜູ້ປົກຄອງຊົນຊາດນັ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ. ເພາະພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ, ແລະມີຂໍ້ຕົກລົງກັບແດນຜູ້ຕາຍ;
ເມື່ອໄມຮຽວອັນຖ້ວມລົ້ນພັດຜ່ານມາ ມັນຈະບໍ່ມາເຖິງພວກເຮົາ:
ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຮັດການມຸສາໃຫ້ເປັນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ຫຼົບຊ່ອນຕົນເອງຢູ່ໃຕ້ຄວາມເທັດ.”
ເອຊາຍາ 28:7–15.

ແລ້ວອີກຢາກໄດ້ຊື່ບອກວ່າ ສົງທິພຣະເຈົ້າຊົງວາງໄວ້ໃນຄວາມໄຕ້ແຍ້ງຂອງຮາບາກຸກ
ຊຶ່ງຈະນຳການພິພາກສາມາດເຫັນອີພວກຄົນເມົານັ້ນ ຄື“ເຈັດເທືອ” ໃນ ລະບຽບພຣະບັນຍັດ
ບົດທີ 26, ຊຶ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາເທືອທຳອິດ ທີ່ກາເບຣຽນແລະທູດສະຫວັນທັງຫຼາຍໄດ້ນຳພາ
William Miller ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຮົາວາງຫົນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນສະໄໝເພື່ອເປັນຮາກຖານ, ເປັນຫົນທີ່ຖືກພິສູດແລ້ວ, ເປັນຫົນມຸມອັນປະເສີດ,
ເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ: ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຮັບຮ້ອນ. ເຮົາຈະວາງຄວາມຍຸດຕິທຳເປັນເສັ້ນວັດ,
ແລະຄວາມຊອບທຳເປັນລູກດົງວັດລະດັບ; ແລະລູກເຫັບຈະກວາດເອົາບ່ອນລືໄພແຫ່ງຄວາມມຸສາໄປເສຍ,
ແລະນ້ຳຈະຖ້ວມບ່ອນຊ່ອນຕົວນັ້ນ. ແລະພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຈົ້າກັບຄວາມຕາຍຈະຖືກລົບລ້າງ,
ແລະຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກເຈົ້າກັບແດນມະລະນາຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່; ເມື່ອໄພພິບັດອັນຖ້ວມລົ້ນຜ່ານມາ,
ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກຢຽບຢຳໂດຍມັນ. ເອຊາຍາ 28:16–18

ບ່ອນຫຼັງຈາກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນສູ່ວິຖີດື່ມ, ໂດຍເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ໄດ້ມີກິດການຊຶ່ງເຄີຍມີຮ່ວມໃນຂະບວນການນັ້ນ ທີ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ
ແມ່ງໄມສີຊະນິດໃນໂຢເອນ ເປັນຕົວແທນຂອງອິສະລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມ. ເມື່ອວິທີການ “ບັນທັດເທິງບັນທັດ”
ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍນັ້ນ,
ກົດເກນພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນຂັ້ນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້. ກົດເກນນັ້ນຄື ການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນ,
ແລະກຸ່ມທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ ສີຊີວິດອາຍຸໃນໂຢເອນເປັນຕົວແທນຂອງອິສະລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມນັ້ນ
ໄດ້ນຳກົດເກນເລື່ອງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດ
ເພື່ອຄຳຈຸນການນຳໃຊ້ທີ່ຜິດຂອງພວກເຂົາ.

ຕໍ່ມາໃນຊ່ວງເວລາປີ 2014 ຊາຕານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າມາໃນຂະບວນການນີ້ພ້ອມກັບວາລະ “woke”
ທີ່ສົ່ງເສີມການຮ່ວມເພດ ອັນອອກມາຈາກປະເທດອັງກິດໃຫຍ່ ແລະ ອົດສະຕາລີ
ໂດຍໄດ້ວາງການໂຈມຕີຂອງມັນໄວ້ເທິງການຕົກລົງພະຫວັດສາດອັນເປັນເທັດ
ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳດານເຮອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 1 ຫາ 15. ບັນດາຜູ້ນຳທີ່ຝັກຜັນໃນການຮ່ວມເພດ
ຜູ້ໄດ້ແຊກຊຶມເຂົ້າມາແລະໂຈມຕີຂະບວນການນີ້ໃນທົ່ວໂລກໄດ້ອ້າງວ່າ
ອັດເວນຕິສຕ໌ຈຳເປັນຕ້ອງຂ້ອະໄພຕໍ່ສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຮມ

ເພາະຖືກກ່າວຫາວ່າໄດ້ກ່າວຫາອັນເປັນເທັດຕ່າງຕ່າງນັ້ນພຣະຄຣິດ ຄື ສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຣມ.
ຈຸດປະສົງຂອງການໂຈມຕີນີ້ເພື່ອສັງຫານຂະບວນການນັ້ນ ແລະ ໂດຍສຳຄັນທີ່ສຸດ
ເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີແຫ່ງນັ້ນເອງ (Daniel 11:1–15) ບ່ອນທີ່
“ພວກບຸນຊົງໃນປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ” ຖືກລະບຸໄວ້.

ການໂຕ້ຖຽງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາຕານເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັບສົນຕໍ່ສັນຍາລັກຂອງໂຣມແຫ່ງສັນຕະປາປາ. ຕາມຄຳກ່າວຂອງຊາຍຜູ້ສະຫລາດທີ່ສຸດຜູ້ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ຢູ່ໃນຕັດວ່າງອາທິດ. ໃນບັດຈຸບັນ ການໂຕ້ຖຽງນີ້ໄດ້ອີງຢູ່ອີກຄັ້ງໜຶ່ງເທິງການລະບຸຕົວຂອງໂຣມ, ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍສັນຍາລັກວ່າ “ພວກໂຈນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ”. ການຕີຄວາມໃໝ່ແລະແບບສ່ວນຕົວອ້າງວ່າ “ພວກໂຈນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ” ແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແລະໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ່ບາກຕີຢ່າງຊັດເຈນວ່າບໍ່ຮູ້ຕົວເລີຍວ່າ
ນີ້ແມ່ນການໂຕ້ຖຽງອັນດຽວກັນກັບການໂຕ້ຖຽງຄັ້ງທຳອິດທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກ Millerites ແລະພວກ Protestant, ແລະກັບສຸພາສິດເກົ່າທີ່ຖືກຍົກໃຫ້ແກ່ນັກປະພັນໃນສະຕະວັດທີສິບຫົກ John Heywood ທີ່ກ່າວວ່າ, “ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕາບອດເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ຍອມເບີ້.” ອີກຮູບແບບໜຶ່ງຂອງວະລີຂອງລາວແມ່ນ “ບໍ່ມີຜູ້ໃດໜຸນອກເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ຍອມເບີ້.” ເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍວ່າ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າວະລີນີ້ຖືກຍົກໃຫ້ແກ່ Heywood, ແລະພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈອີກດ້ວຍວ່າ ວະລີຂອງ Heywood ນັ້ນໄດ້ມາຈາກຂໍ້ພຣະຄຳພີ ເຊັ່ນທີ່ພົບເຫັນໃນ Jeremiah, Isaiah ແລະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກຂຶ້ນກ່າວໃນພຣະສັນຍາໃໝ່.

ບັດນີ້ຈົງຟັງສັງເກດ, ໂອ ຊົນຊາດທັງໆຈຳ ແລະປາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຜູ້ທີ່ມີຕາ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ; ຜູ້ທີ່ມີຫິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ. ເຢເຣມຍາ 5:21.

ຄືຄືນ “ຊົວຮ້າຍ” ຂອງດານເຢອນ ແລະ “ພວກພົມມະຈາຣີທີ່ໄງ່ເຂລາ” ຂອງມັດທາຍ ນັ້ນເອງທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ “ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້”. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນປີ 1989 ໂດຍພົ້ນຖານແລ້ວແມ່ນການຕະຫຼ່າຍຮູ້ວ່າ ຫຼັກຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງດານເຢອນບົດທີສິບເອັດ ຊຶ່ງບໍ່ອາດຖືກການຂຶ້ນສູ່ອຳນາດຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະການລົ້ມລົງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ, ຫຼັງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ໂຣມສະໄໝໃໝ່. ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງບໍ່ອາດຖືກສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແຕ່ຊຶ່ງບໍ່ອາດພຽງແຕ່ຄວາມສຳພັນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາກັບອຳນາດສັນຕະປາປາ. “ຄົນຊົວຮ້າຍ” ແລະ “ພວກພົມມະຈາຣີທີ່ໄງ່ເຂລາ” ຖືກນຳມາປຸງປຸງທຽບກັບ “ຄົນມືປົນຍາ”, ແລະຄົນມືປົນຍາໃນວາລະສຸດທ້າຍກໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຖືກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນປີ 1989. ພວກທີ່ໄງ່ເຂລາແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຕາ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ, ແລະມີຫິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, “ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ໃດໄປ, ແລະ ຜູ້ໃດຈະໄປເພື່ອພວກເຮົາ?” ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທຸນວ່າ, “ຂ້ານອ້ອມຢູ່ທີ່ນີ້; ຂໍຊົງໃຊ້ຂ້ານອ້ອມໄປ.” ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, “ຈົ່ງໄປ ແລະ ບອກຊົນຊາດນີ້ວ່າ, ‘ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນແນ່ນອນ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ແລະ ຈະໄດ້ເຫັນແນ່ນອນ ແຕ່ຈະບໍ່ຮັບຮູ້.’ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊົນຊາດນີ້ໜາທົບ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຼຸຂອງເຂົາໜັກ, ແລະ ບິດຕາຂອງເຂົາເສຍ; ຍ້າງວ່າເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູຂອງຕົນ, ແລະ ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈຂອງຕົນ, ແລະ ຫັນກັບຄືນມາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາ.’ ອຣິສາຍາ 6:8–10.”

ປະຊາຊົນທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນອົດສະຢາບົດທີ່ຫົກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຢູ່ໃນຂ່າວສານແຫ່ງ “ຄວາມຈິງບັດຈຸບັນ” ທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເພາະວ່າອົດສະຢາບົດທີ່ຫົກໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຄວາມນັ້ນວ່າເປັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ “ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສົຣິຂອງພຣະເຢຊູວາ”. ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສົຣິຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດໄດ້ລົງມາ ໃນເວລາທີ່ອາຄານໃຫຍ່ ຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກໂຍນລົງໂດຍການແຕະຕ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃນປີທີ່ກະສັດອຸດຊຶຢາສັນເພະຊົນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບນັ້ງເທິງພຣະທົນັງ ສູງສົ່ງແລະຖືກຢືກຂຶ້ນສູງ ແລະຊາຍພຣະອົງຂອງພຣະອົງເຕັມພຣະວິຫານ. ເຫນືອພຣະອົງມີໂສຣາຟິມຢືນຢູ່; ແຕ່ລະຕົ້ນມືຖືກປົກ; ດ້ວຍສອງປົກລາວປົກໜ້າຂອງຕົນ ແລະດ້ວຍສອງປົກລາວປົກຕົນຂອງຕົນ ແລະດ້ວຍສອງປົກລາວກໍບິນ. ແລະຕົນໜຶ່ງຮ້ອງເຖິງອີກຕົນໜຶ່ງ ແລະກ່າວວ່າ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ ຄືພຣະຢາເວແຫ່ງພົນໂຍທາ: ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສົງຂອງພຣະອົງ. ແລະວົງກົບປະຕູກໍສັນສະເທືອນເນືອງດ້ວຍສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງນັ້ນ ແລະພຣະນິເວດກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນ. ເອຊາຢາ 6:1-4.

ນາງ ໄວທ໌ໄດ້ຊອມໂຍງຄຳປະກາດຂອງທູດສະຫວັນນັ້ນເຂົ້າກັບເຫດການທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກເວລາເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ເຮັດໃຫ້ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.

“ເມື່ອພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະຊົງສົ່ງເອຊາຢາໄປພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ກ່ອນອັນພຣະອົງໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ມອງເຂົ້າໄປໃນນິມິດເຖິງບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດພາຍໃນພຣະວິຫານ. ທັນໃດນັ້ນ ປະຕູແລະມ່ານຊັ້ນໃນຂອງພຣະວິຫານເບິ່ງຄືຖືກຢືກຂຶ້ນ ຫຼືຖືກເປີດຖອນອອກ, ແລະທ່ານກໍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ແນມເຂົ້າໄປພາຍໃນ ເຖິງບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ບ່ອນທີ່ແມ່ນແຕ່ຕົນຂອງຜູ້ພະຍາກອນເອງກໍບໍ່ອາດເຂົ້າໄປໄດ້. ຕໍ່ໜ້າທ່ານໄດ້ປາກົດນິມິດເຫັນພຣະເຢໄຮວາປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທົນັງອັນສູງສົ່ງແລະຖືກຢືກຂຶ້ນສູງ, ໃນຂະນະທີ່ຊາຍພຣະສົງຂອງພຣະອົງເຕັມພຣະວິຫານ. ຮອບພຣະທົນັງນັ້ນມີໂສຣາຟິມຢືນຢູ່ ດັ່ງຍາມຮັກສາພຣະມະຫາກະສັດອົງໃຫຍ່, ແລະພວກເຂົາກໍສະທ້ອນພຣະສົງທີ່ຫ້ອມລ້ອມພວກເຂົາຢູ່. ເມື່ອບົດເພງສັນລະເສີນຂອງພວກເຂົາກໍກັງວານອອກມາດ້ວຍທ່ານອົງອັນເລິກຊຶ້ງແຫ່ງການນະມັດສະການ, ເຂົ້າປະຕູກໍສັນສະເທືອນ ປານກັບຖືກທຳໃຫ້ໄຫວໂດຍແຜ່ນດິນໄຫວ. ດ້ວຍຮົ່ມຟ້າກາກທີ່ປຸກມົນທົນໂດຍບາບ, ເທວະດາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພາກັນເບິ່ງສູງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າອອກມາ. ‘ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ ຄືພຣະຢາເວແຫ່ງບັນດາພົນ,’ ພວກເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນ; ‘ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສົງຂອງພຣະອົງ.’ [ເບິ່ງ ເອຊາຢາ 6:1-8.]”

ເສຣາຟິມທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບພຣະບັນລັງນັ້ນ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍຳເກງອັນເຄົາລົບຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ເມື່ອພວກເຂົາເພິ່ງພົບໂຕເບິ່ງພຣະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຂະນະດຽວ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຫັນມາເບິ່ງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຊຸ່ນຊົມ. ຄຳສັນລະເສີນຂອງພວກເຂົາມີໄດ້ເຮັດສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ. ເມື່ອພວກເຂົາເບິ່ງໄປສູ່ອະນາຄົດ ເວລາທີ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນຈະເຕັມດ້ວຍພຣະສົງຂອງພຣະອົງ ບົດເພງແຫ່ງໃຊ້ຊະນະນັ້ນກໍດັງກ້ອງສະທ້ອນຈາກຕົນໜຶ່ງໄປຫາອີກຕົນໜຶ່ງ ເປັນທ່ານອົງຂັບຮ້ອງອັນໄພເພາະວ່າ, “ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ ຄືອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ.” Gospel Workers, 21.

ເອຊາຢາ,
ໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ໄດ້ຮັບຂ່າວສານໜຶ່ງໃຫ້ນຳໄປສູ່ຊົນຊາດທົ່ວໂລກ ແຕ່ບໍ່ເລືອກທີ່ຈະເຫັນ, ແລະມີຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ເລືອກທີ່ຈະໄດ້ຍິນ. ພຣະເຢຊູ ໃນຖານະເປັນອັນພາແລະໂອເມກາ, ຊົງສຳແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດສົນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສັຕຕະນິສັດ ໂດຍເຊື່ອມກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ. ໃນຕອນສຸດທ້າຍ ຈະມີຜູ້ສັ່ງຂ່າວອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຊົງຖືກແທນໂດຍເອຊາຢາ ຜູ້ນຳຂ່າວສານໄປສູ່ຊົນຊາດທົ່ວໂລກທີ່ຈະບໍ່ເຫັນ ແລະບໍ່ໄດ້ຍິນ. ຂ່າວສານນັ້ນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການຊຳລະລ້າງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງໜຶ່ງແສນສັຕຕະນິສັດ. ຂ່າວສານນັ້ນຄືຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຊົງຖືກນຳມາຈາກຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນຄື “ນິມິດ” ທີ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍອຳນາດທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກວ່າເປັນ “ພວກບຸນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ”.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະນຳແຕ່ລະຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເຫຼົ່ານີ້ມາວາງທັບກັນໃນລັກສະນະ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ”. ເສັ້ນຂອງ Millerite, ເສັ້ນຂອງ Smith ແລະ White, ເສັ້ນຂອງ “ຖວາຍປະຈຳວັນ”, ເສັ້ນຂອງ “ກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອ” ໃນປີ 1989, ເສັ້ນຂອງແມ່ງໄມໃນ Joel ແລະຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃນບົດຈຸບັນ. ຫົກຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເກົ່າ ຊຶ່ງເມື່ອຖືກພິຈາລະນາແບບ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ແລ້ວ ຈະຄຳຈຸນຄວາມຈິງຂອງຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງທຳອິດຢ່າງຊັດເຈນ ຊຶ່ງຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນແຜນພັງຂອງຜູ້ປຸກເບີກປີ 1843. ຄວາມຈິງນັ້ນກໍຄືໂຣມແມ່ນ “ພວກໃຈນບຸນແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ”, ຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ລົ້ມລົງ ແລະສະຖາປະນານິມິດ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ; ຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ; ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອມັນ ແລະໄດ້ບັດບັງຄວາມຜິດພາດໃນບາງຕົວເລກ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໃດສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.” Early Writings, 74.

ການປະຕິເສດຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນແຜນພາບນັ້ນ ກໍເທົ່າກັບການປະຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄປພ້ອມກັນ, ແລະແຜນພາບນັ້ນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜູ້ທີ່ສະຖາປະນາ “ນິມິດ” ນັ້ນແມ່ນໂຣມ ບໍ່ແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ຊຶ່ງ “ນິມິດ” ນັ້ນແມ່ນນິມິດທີ່ຊາໂລໂມນໄດ້ສັງສອນພວກເຮົາວ່າ ຖ້າບາດສະຈາກ “ນິມິດ” ນັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພິນາດ.

“ຊາຕານກຳລັງ... ພະຍາຍາມຍຶດເຍືອສົງປອມແບ່ງເຂົ້າມາຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ—ເພື່ອຊັກນຳໃຫ້ຫຼົງໄປຈາກຄວາມຈິງ. ການຫລອກລວງຂັ້ນສູດທ້າຍທີ່ສຸດຂອງຊາຕານ ຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເສື່ອມຄຳໄປຈົນເຮັດຜິດ. ‘ບ່ອນໃດບ່ອນນິມິດ ປະຊາຊົນກໍພິນາດ’ (Proverbs 29:18). ຊາຕານຈະດຳເນີນງານຢ່າງແຍບຄາຍ ໃນຫຼາຍວິທີ ແລະຜ່ານຫຼາຍຕົວແທນ ເພື່ອສັນຄອນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງປະຊາກອນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຄຳພະຍານອັນແທ້ຈິງ.”

“ຈະມີຄວາມກຽດຊັງອັນໜຶ່ງຖືກບຸກໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພະຍານທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງເປັນຂອງຊາຕານ. ການດຳເນີນງານຂອງຊາຕານຈະເປັນໄປເພື່ອສັນຄອນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍໃນພະຍານເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້. ຊາຕານບໍ່ອາດມີທາງທີ່ເຈົ້າຊັດຫຼາຍປານນັ້ນໃນການນຳເອົາການຫຼອກລວງຂອງມັນເຂົ້າມາ ແລະມັດວິນຍານທັງຫຼາຍໄວ້ໃນຄວາມຫຼົງຜິດຂອງມັນ ຫາກຄຳເຕືອນ ຄຳຕົຕືອນ ແລະຄຳບົກສາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່.” Selected Messages, book 1, 48.

“ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຫັນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ພື້ນຜິວ ແລະຊົງອ່ານໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຕັດສິນເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍວ່າ: ‘ເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກ ແລະບໍ່ໄດ້ຕົກຕະລົງເນື່ອງຈາກສະພາບທາງສິນທຳ ແລະທາງວິນຍານຂອງຕົນ.’ ແມ່ນແທ້, ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ ແລະຈົດວິນຍານຂອງເຂົາກໍຊົມຢູ່ໃນສົງຄວາມກຽດຊັງຂອງເຂົາ. ເຮົາເໝືອນກັນຈະເລືອກຄວາມຫຼົງຜິດຂອງເຂົາ ແລະຈະນຳຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຂົາມາເຖິງເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາກ່າວ ເຂົາບໍ່ຟັງ; ແຕ່ເຂົາໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຮົາ ແລະເລືອກສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.’ ‘ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົ່ງຄວາມຫຼົງຜິດອັນຮ້າຍແຮງມາເຖິງເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ,’ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອເຂົາຈະລອດໄດ້, ‘ແຕ່ຍົນດີໃນຄວາມອະທຳ.’ ເອຊາຍາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນກີ 2:11, 10, 12.”

ພຣະອາຈານແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ຖາມວ່າ: 'ມີການຫລອກລວງອັນໃດຈະຮ້າຍແຮງກວ່ານີ້ອີກ
ທີ່ສາມາດຫລອກໃຈໄດ້ ນອກຈາກການເສດຊີວິດທີ່ທ່ານກຳລັງກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ
ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຍອມຮັບການງານຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ
ທ່ານກຳລັງດຳເນີນຫລາຍສິ່ງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ? ໂອ,
ນີ້ເປັນການຫລອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງແທ້ໆ ເປັນຄວາມຫລົງຜົດອັນລວນໃຫ້ຫຼົງໄຫຼ ທີ່ເຂົ້າຄອບຄອງຈິດໃຈ
ເມື່ອມະນຸດຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຄວາມຈິງ ກັບເຂົ້າໃຈຜິດເອົາຮູບແບບແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະທຳ ແທນພຣະວິນຍານ
ແລະລົດເດດຂອງຄວາມເປັນພຣະທຳນັ້ນ; ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຄິດວ່າຕົນເອງຮັ່ງມີ
ແລະເພີ່ມເພີດຢູ່ດ້ວຍຊັບສິນ ແລະບໍ່ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ
ເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງການທຸກສິ່ງ.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.